

Flapsok, Flappertje en Binkie staan op het dek en kijken naar de gekleurde vissen, die rond zwemmen in het glinsterende water.

Wat hebben ze in hun bek? Het lijken wel plastic flesjes.

‘Laat los!’ roept Flapsok bezorgd. ‘Daar worden jullie heel ziek van!’

De vissen schrikken en gaan er snel vandoor.

In de verte zien ze nog een boot varen. Binkie tuurt door de verrekijker van de kapitein.

‘Wat een rare vlag heeft dat schip,’ zegt hij.
‘Er staat een doodskop op.’

‘Oh nee,’ roept Flapsok verschrikt.
‘Dat is een piratenschip!’

De kapitein heeft het al gezien en gaat sneller varen. De andere boot gaat nu ook vlugger. Nog even en ze worden ingehaald.

‘Zeerovers aan bakboord. Het is de gemene piraat, Henkie Hik!’ roept de kapitein.

Het schip vaart nu vlak naast hen.

Op het dek staan de zeerovers met een lapje voor het ene oog. Ze grijnzen breed met vieze bruine tanden. Om hun hoofd hebben ze een rode zakdoek geknoopt.

Met een grote zwaai springen ze bij de kabouters op het dek.

‘Aanvallen, hik,’ roept een piraat met een litteken op zijn wang. ‘Hik, aanvallen, hik!’

‘Wat is dat nou? Heb je soms de hik?’ vraagt Flapsok.

Hij ziet de lege flessen priklimonade op het dek liggen.

‘Hik, bemoei je er niet mee, hik,’ roept Henkie Hik. ‘Ik wil, hik, al jullie goud en zilver!’

Zijn gouden ooring en gouden tand schitteren in de zon.

Flapsok voelt het zilveren doosje in zijn zak. Ze hebben het van de prinses gekregen en die akelige piraat mag het niet afpakken.

Flappertje en Binkie hebben zich achter hun vriendje verscholen. Die zeerovers zien er wel erg gevaarlijk uit.

‘Je krijgt helemaal niets van ons!’ roept Flapsok boos. ‘We zijn niet bang voor een stelletje piraten.’

‘Dan zullen we, hik, moeten vechten,’ lacht de piraat gemeen.

Hij haalt twee grote zwaarden tevoorschijn en geeft er één aan de kabouter.

Flapsok houdt helemaal niet van vechten.

‘Kunnen we er niet rustig over praten?’ vraagt hij.

‘Ha, hik, praten doen, hik, zeerovers niet. We willen alleen maar vechten, hik!’

‘En als ik je nu help om van die hik af te komen?’ vraagt Flapsok sluw.

‘Hik, kan je dat?’

Henkie Hik legt de zwaarden neer.

‘Jawel,’ zegt Flapsok.

‘Oké, dan!’ zegt de piraat.

Hij wil graag van die akelige hik af.

‘Pas op!’ roept Flapsok opeens. ‘Er zit een muis in je broekspijp!’

Henkie Hik schreeuwt het uit van de schrik en begint heel raar op en neer te dansen.

‘Is hij weg?’ roept hij bang.

‘Ik denk het wel,’ zegt Flapsok lachend.

‘Dan gaan we nu vechten,’ zegt de piraat.

‘Nee, hoor,’ antwoordt Flapsok. ‘Je hikt niet meer, dus gaan we ook niet vechten.’

Alle piraten beginnen te lachen. Hun baas hikt niet meer. Dan is hij vast ook niet meer zo sacherijnig.

Henkie kijkt blij.

‘Nou bedankt, hoor,’ zegt hij. ‘Dan gaan we maar weer eens.’

‘En geen plastic flessen in het water gooien!’ roept Flapsok nog. ‘Anders stuur ik de muis weer op je af.’

De piraat wordt bleek en kijkt bang om zich heen. Heel snel varen de zeerovers weg.

De kapitein stuurt voor de zekerheid zijn schip een andere kant op en dan gaan ze echt op weg naar huis.